

[Finansministeren]

har været vurderet for optimistisk i de fleste lande, og i de fleste lande er budgetunderskuddet derfor også blevet kraftigt forværret gennem 1981, ligesom konjunkturtilbageslagets styrke er kommet bag på de fleste af dem. Som bekendt har konjunkturtilbageslaget også været kraftigt i Danmark, og det må nødvendigvis give sig udslag i en forværret budgetstilling.

Den udvikling, der er sket i underskuddet gennem de forskellige skøn for så vidt angår året 1981, fører så til, at flere ordførere med rette spørger, om man for 1982 vil kunne opleve en udvikling tilsvarende den, man kunne konstatere gennem 1981. Her synes jeg, jeg må gøre opmærksom på, at der er den afgørende forskel på 1981 og 1982, at man for 1981 havde en negativ vækst i økonomien på 1, dvs. vækst på minus 1, og at vi i 1982 forventer en vækst på omkring 3 pct. Hvis denne vækst ikke realiseres, er det klart, at budgetunderskuddet vil tage sig anderledes ud. Det, vi kan sige på nuværende tidspunkt, er, at OECD med hensyn til størrelsen af væksten er enig i det skøn, jeg her har nævnt, mens EFs skøn ligger noget lavere.

Fru Mimi Stilling Jakobsen og i nogen måde også hr. Chr. Christensen mente, at regeringen har ændret sin udgiftspolitik og opgivet at gennemføre besparelser. Det er en stor misforståelse. Regeringen har ikke ændret sin udgiftspolitik, og det kan man også læse i regeringens handlingsprogram. Udgiftspolitikken går fortsat ud på at holde igen på alle almindelige udgiftsområder, både i staten og i kommunerne, og det er lykkedes både for statens og for kommunernes vedkommende, idet der har været et fald i stigningen i hele den offentlige sektors ressourceforbrug. Som vi omhyggeligt har redegjort for det ved flere lejligheder, er der sket en klar afdæmpning.

Den anden del af udgiftspolitikken er, at væksten i de offentlige udgifter skal begrænses, så der bliver mest muligt til de områder, som er af særlig betydning for beskæftigelsen og for de nødvendige strukturændringer i samfundet.

Fru Ingerlise Koefoed tog fat på et tema, som man øjensynlig omfatter med megen interesse, og som vi jo også har forlystet befolkningen med at drøfte i de sidste par dage, nemlig orienteringen af SF om devalueringen. Fru Ingerlise Koefoed sagde, at man

kunne have orienteret SF, da økonomiministeren rejste til Bruxelles. Jeg vil gerne sige, at hr. Gert Petersen blev faktisk orienteret, oven i købet, hvis jeg må sige det sådan, af statsministeren. Det er muligt, at fru Ingerlise Koefoed ikke ved det, men så skyldes det altså kommunikationsproblemer i SF.

Så beder jeg fru Ingerlise Koefoed undskylde, at vi mener, det kan være nødvendigt at orientere regeringen, før vi går videre med det, men umiddelbart efter at regeringen var blevet orienteret og før mødet med de andre partier, blev SF orienteret, og det gælder i øvrigt også det radikale venstre. Vi forsøgte endda at orientere hr. Gert Petersen noget før, men det viste sig desværre at være umuligt, fordi hr. Gert Petersen på det tidspunkt opholdt sig i fjernsynet for at beklage sig over manglende information fra regeringen til socialistisk folkeparti.

Jeg mener altså ikke, at SF har grund til at føle sig dårligt behandlet i denne sag, og mon ikke denne diskussion nu nærmer sig sin afslutning?

Hr. Steen Folke spurgte, hvad der ligger i dette, som er indeholdt i vores handlingsprogram, og som vi også har skrevet om til finansudvalget, at holde igen på det offentlige og det private forbrug. Der ligger det i det, som jeg allerede har strejft, nemlig at vi prøver at holde igen på de almindelige offentlige udgiftsområder for at fremme beskæftigelsen, herunder offentlige investeringer i de nødvendige strukturændringer f. eks. på energiområdet, så meget som muligt.

Med hensyn til det, der er sagt om det private forbrug, ligger der det i det, at vi ikke mener, at det er en stigning i det private forbrug, der skal trække væksten i vejret, fordi det koster for meget på betalingsbalancen og giver for lidt beskæftigelse. Det, der skal drive væksten i vejret, og som væksten skal anvendes til, er investeringer i nye arbejdspladser.

Hr. Johs. M. Olsen ønskede, at den færøske pensionslovgivning træder i kraft den 1. april 1982 i stedet for den 1. juli 1982. Jeg gjorde nogle bemærkninger til hr. Johs. M. Olsen om denne sag i går i forbindelse med, at de to eneste forslag, som hr. Bertel Haarder fremkom med i finanslovsdebatten, var to udgiftkrævende forslag, hvoraf dette er det ene. I den forbindelse gjorde jeg nogle bemærkninger, som jeg ikke gentage, men